

L'edat de la menopausa

Ara només sagnen/ a dentades, les hores/ d'insomni de la nit

"La pèrdua de la sang menstrual (*pedres els ovaris / que ja no destil·len*), la pèrdua de la fecunditat biològica (*el meu úter ja no és niu / ni ho serà, / que és eco i buit*), les sufocacions i el desgavell hormonal" són, tal com explica Sònia Moll a l'epíleg, els temes i els tabús que Marta Pérez i Sierra converteix en poemes al llibre *M'he empassat la lluna* (<https://www.vienaeditorial.com/book/mhe-empassat-la-lluna>) (Viena Edicions). En llegim dos.

Foto: Catorze

Caducar

Les parpelles violetes,
dilatades
sobre el coixí inútil,
obren i tanquen
l'edat de la menopausa.
Remors dins del cos.
Renec de somier
de nits atabalades,

d'angostes hores
arraulides dins el rellotge
del vèncer.

Pètals

Jo era de pètals.
I res podrà tornar-me
a aquells dies humits,
a aquelles nits de rou,
ni tan sols tu, mirallet
de fum de la memòria.
Jo era de pètals.
Lasciva, degotava vida,
papallones de robí,
venus prenyada d'aigua,
mare de peixos i larves.
El mar entre les cuixes.
La sal sota les ungles.
Ara sóc pedra
i ja no m'escarritxa el ventre
la refotuda regla.
Ara només sagnen
a dentades, les hores
d'insomni de la nit.
Ara sóc pedra
i d'aquí no res, pols.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=kkdDdbi7NVc>

Marta Pérez i Sierra

P O E S I A

M'HE EMPASSAT LA LLUNA

Fotografies d'Enric Macià
Pròleg de Teresa Forcades
Epíleg de Sònia Moll

X
V I E N A
E D I C I O N S

M'he empassat la lluna (<http://www.vienaeditorial.com/book/mhe-empassat-la-lluna>)

© Marta Pérez i Sierra
© Viena Edicions, 2015